

Regionsudvalgets udtalelse: »Forårspakken: EU's handlingsplan til realisering af millenniumudviklingsmålene«

(2010/C 267/05)

REGIONSUDVALGET

- minder om de lokale og regionale myndigheders grundlæggende rolle i etableringen af basale tjenester og i tilrettelæggelsen af dem med respekt for en demokratisk og effektiv regeringsførelse, hvis mål det er at forbedre borgernes levevilkår;
- påpeger, at hvis der ikke tages hensyn til udviklingsbehovene på lokalt plan, især gennem støtte til de små landbrug, vil afvandringen fra landdistrikterne få fattigdommen til at vokse i storbyer, som vil være umulige at forvalte, eller øge udvandringen til andre lande;
- appellerer til Kommissionen om at anlægge en lokal tilgang til udvikling i sin udarbejdelse – sammen med partnerlandene – af regionale strategidokumenter (dvs. vedrørende flere lande) og landestrategier; det minder i denne forbindelse om nødvendigheden af at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen og gennemførelsen af udviklingsprogrammer. For at imødegå globaliseringens udfordringer må man tage de myndigheder med på råd, som på stedet er ansvarlige for demokratisk styring og lokal udvikling;
- beklager desto mere, at de lokale og regionale myndigheder, såvel i EU som modtagerlandene, i Kommissionens første meddelelse ikke nævnes eksplicit blandt de aktører, der er med til at opfylde MDG-målene;
- foreslår, at hver af de 100 000 lokale og regionale myndigheder i EU – under overholdelse af de respektive nationale love – beslutter frivilligt at afsætte mindst 1 euro pr. indbygger til udviklingsbistand. De lokale og regionale myndigheder, der ikke selv gennemfører decentraliserede samarbejdsaktiviteter, kunne eventuelt indbetale deres bidrag til en fond for udviklingsbistand fra de lokale myndigheder. De tiltag, som indirekte bidrager til udvikling (f.eks. med henblik på at gøre offentligheden bevidst om fattigdommen i verden) kunne ligeledes medregnes blandt disse bidrag.

Hovedordfører:	Christophe Rouillon (FR/PSE), Borgmester i Coullaines
Basisdokumenter:	<ol style="list-style-type: none"> 1) Meddelelse fra Kommissionen »En EU-handlingsplan i tolv punkter til støtte af Millenniumsudviklingsmålene«, KOM(2010) 159 endelig, og fem arbejdsdokumenter (foreligger ikke på dansk): <ul style="list-style-type: none"> — »Progress made on the Millennium Development Goals and key challenges for the road ahead«, SEC(2010) 418 final; — »Aid for Trade Monitoring Report 2010«, SEC(2010) 419 final; — »Financing for Development - Annual progress report 2010«, SEC(2010) 420 final; — »Policy Coherence for Development Work Programme 2010- 2013«, SEC(2010) 421 final; — »Aid effectiveness - annual progress report 2010«, SEC(2010) 422 final. 2) Meddelelse fra Kommissionen »Skat og udvikling«, KOM(2010) 163, og SEK(2010) 426; 3) Flere tematiske meddelelser: om fødevarerikkerhed, KOM(2010) 127; om humanitær fødevarerikkerhed, KOM(2010) 126; om EU's rolle inden for global sundhed, KOM(2010) 128 final; om uddannelse, SEC(2010) 121 final (foreligger ikke på dansk), samt en handlingsplan 2010-2015 om ligestilling mellem mænd og kvinder på udviklingsområdet, SEC(2010) 265 final (foreligger ikke på dansk).

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Generelle bemærkninger

1. bakker op om Kommissionens politiske vilje til at fastholde Den Europæiske Unions (EU) førende position i kampen mod ekstrem fattigdom i verden, som tog sin begyndelse i 2000 med vedtagelsen af Millenniumudviklingsmålene (MDG ⁽¹⁾) i De Forenede Nationers regi;

2. glæder sig over, at Kommissionen har udarbejdet EU's tolvpunkts handlingsplan baseret på en række dokumenter, den såkaldte »Forårspakke«, som beskrives nærmere i bilaget. Det er EU's mål at udforme en fælles holdning til topmødet i New York, som De Forenede Nationer afholder den 20.-22. september 2010. Trods den nuværende alvorlige økonomiske, sociale og finansielle krise er det vort mål at intensivere vor krig mod den elendighed, som millioner af kvinder, mænd og børn befinder sig i, og fastlægge konkrete fremgangsmåder for opfyldelse af MDG-målene, som skal være nået i 2015;

3. værdsætter disse kommissionsdokumenter og de talrige analyser og forslag, som gør det muligt at tage bestik af situationen i

⁽¹⁾ Mål 1: nedbringelse af fattigdom og sult i verden med 50 %; Mål 2: sikring af grundskoleundervisning for alle; Mål 3: fremme af ligestilling mellem kønnene; Mål 4: mindskelse af børnedødeligheden; Mål 5: forbedring af mødres sundhed; Mål 6: bekæmpelse af HIV/AIDS og andre sygdomme; Mål 7: sikring af et bæredygtigt miljø; Mål 8: deltagelse i et verdenspartnerskab for udvikling.

verden: de giver klare og detaljerede oplysninger om de – ret begrænsede – fremskridt der er gjort hen imod hvert enkelt MDG-mål, og den finansielle indsats, som medlemsstaterne har ydet i form af offentlig udviklingsbistand (ODA); uden at der lægges skjul på forsinkelser og svagheder får man herigennem et indblik i kompleksiteten af de initiativer, som EU har taget såvel internt som i de forskellige internationale fora, for at køre de forskellige aktører i stilling; i disse dokumenter skitseres også nye muligheder for at gøre hurtigere fremskridt;

4. beklager desto mere, at de lokale og regionale myndigheder, såvel i EU som modtagerlandene, i Kommissionens første meddelelse ikke nævnes eksplicit ⁽²⁾ blandt de aktører, der er med til at opfylde MDG-målene. Denne forbigåelse strider mod Den europæiske konsensus om udvikling fra 2005, der sammenfatter hovedlinjerne i EU's politik på området, Kommissionens meddelelse fra 2008, som udtrykkeligt anerkender de lokale og regionale myndigheder som aktører i udviklingsarbejdet, Rådets konklusioner om denne meddelelse, der blev vedtaget den 10. november 2008, samt dialogen mellem Kommissionen og Regionsudvalget i dets egenskab af institutionel repræsentant for de lokale og regionale myndigheder, der er blevet ført siden Regionsudvalgets udtalelse 312/2008, der blev vedtaget enstemmigt den 22. april 2009;

5. anser det for absolut nødvendigt at rette op på denne lakune i den fælles holdning, som EU vil fastlægge efter behandlingen i Rådet og Parlamentet, og at anerkende den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder i EU og udviklingslandene spiller for bekæmpelsen af fattigdom.

⁽²⁾ Bortset fra meddelelsen om skat og udvikling, som paradoksalt nok ikke er stilet til Regionsudvalget.

B. Bemærkninger til forskellige emneområder

6. vil ikke komme nærmere ind på, hvorledes de lokale og regionale myndigheder i EU og i de lande, som modtager udviklingsstøtte, bidrager til opnåelsen af MDG-målene med respekt for demokratisk regeringsførelse ⁽³⁾: Udvalget har allerede haft lejlighed til at understrege dette og fremsætte forslag i de udtalelser, det har vedtaget om de lokale myndigheders bidrag til udviklingssamarbejdet siden 2005 ⁽⁴⁾, og vil mene, at budskabet er blevet opfattet;

7. minder om, at Accrahandlingsplanen fra 2008 anerkender de lokale og regionale myndigheders rolle i den nye bistrandsstruktur;

8. anser det dog for at være på sin plads nu, hvor EU søger at gøre sine holdninger gældende på den internationale scene, at fremhæve visse punkter, som direkte vedrører de lokale og regionale myndigheder.

Virkeliggørelse af MDG-målene i lyset af tematiske meddelelser

9. minder om, at 7 af de 8 MDG-mål vedrører helt konkrete aspekter af fattigdommen. Status for 2010 – hvor to tredjedele af perioden er tilbagelagt – tegner et kontrastfyldt billede. Resultaterne er ret positive, hvad angår den lille tilbagegang i den ekstreme fattigdom, børnedødeligheden for børn under 5 år, epidemier og adgang til drikkevand. De er stadig negative og i nogle tilfælde meget negative, når det gælder sult og underernæring, ulighed på uddannelsesområdet, dødelighed blandt mødre, AIDS og rensning af spildevand. Denne samlede status, som også er præget af de forskellige kriser – på fødevareområdet og derefter på det økonomiske og finansielle område – bør vurderes uden at glemme de forskelle, der findes inden for ét og samme land, og især mellem verdens regioner: f.eks. får Kinas opsving visse indikatorer til at se bedre ud, mens Afrika syd for Sahara er længst bagud, når det gælder børns adgang til grundskoleuddannelse, bekæmpelse af AIDS og adgang til spildevandrensning. Det minder ligeledes om, at gennemførelsen af disse syv udviklingsmål er betinget af det ottende, »Opbygge et globalt partnerskab for udvikling«, som trods den aktuelle økonomiske krise skaber en solidarisk forpligtelse for alle aktører til at overvinde nøden i verden;

10. er enig med Kommissionen i, at MDG-målene er indbyrdes afhængige. For at nævne endnu et eksempel kan der som illustration til dem, der nævnes i Forårspakken, henvises til adgangen til vand, et aspekt, som EU overvåger via programmet »Vandfacilitet«, og som der også lægges stor vægt på i de samarbejdsforanstaltninger, som de lokale og regionale myndigheder i EU forestår. Hvis vandet er drikkeligt, indvirker det på sundhedstilstanden for alle, men adgang til drikkevand gør det også muligt at forbedre

landbruget – og dermed i princippet at tilvejebringe en bedre ernæring – og at ændre kvindernes liv ved at lette deres arbejdsbyrde, især for de mindre piger, som kan blive fri for denne opgave, så de kan komme i skole;

11. understreger, at fremskridt i opfyldelsen af MDG-målene forudsætter, at der oprettes nationale systemer, som i deres udformning og fordeling af midler ikke forbigår de basale tjenester, dvs. tjenester, som effektivt kan dække befolkningernes basale behov;

12. RU må i denne forbindelse minde om de lokale og regionale myndigheders grundlæggende rolle i etableringen af sådanne tjenester og i tilrettelæggelsen af dem med respekt for en demokratisk og effektiv regeringsførelse, hvis mål det er at forbedre borgernes levevilkår;

13. mener ligeledes, at den lokale tilgang er absolut nødvendig for at løfte en af de store opgaver, der skal løses for at realisere MDG-målene, nemlig de demografiske ændringer: hvis der ikke tages hensyn til udviklingsbehovene på lokalt plan, især gennem støtte til de små landbrug, vil afvandringen fra landområderne få fattigdommen til at vokse i storbyer, som vil være umulige at forvalte, eller øge udvandringen til andre lande;

14. appellerer derfor til Kommissionen om at anlægge en sådan lokal tilgang til udvikling i sin udarbejdelse – sammen med partnerlandene – af regionale strategidokumenter (dvs. vedrørende flere lande) og landestrategier; det minder i denne forbindelse om nødvendigheden af at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen og gennemførelsen af udviklingsprogrammer. For at imødegå globaliseringens udfordringer må man tage de myndigheder med på råd, som på stedet er ansvarlige for demokratisk styring og lokal udvikling;

15. Desuden bidrager de lokale og regionale myndigheder gennem passende initiativer til at gøre den brede offentlighed bevidst om den reelle nød i verden i en krisesituation og om det presserende behov for at reagere herpå ved at fremme udviklingen. I kraft af den solidaritet og den udveksling, som disse initiativer er udtryk for, kan de for befolkningsgrupper med indvandrerbaggrund også være en lejlighed til at genopdage deres kulturelle rødder og til i deres oprindelsesland at medvirke til at styrke institutionerne og de borgerlige friheder til gavn for udviklingen.

Finansiering af udviklingen

Den offentlige udviklingsbistand (ODA)

16. sætter pris på, at EU (Kommissionen og medlemsstaterne) er den største udviklingsbistandsyder i verden ⁽⁵⁾: selv om omfanget af EU's offentlige udviklingsbistand for 2010 (der skønnes at udgøre ca. 0,45 % af BNP) er mindre end de midtvejsmål, som det havde sat sig for at nå, ligger EU langt over gennemsnittet for de rige lande (0,31 % af BNP i 2010);

⁽³⁾ Dokumentet fra De forenede byer og lokale regeringer (UCLG) »UCLG Position Paper on Aid Effectiveness and Local Government« fra december 2009 indeholder også talrige eksempler;

⁽⁴⁾ Udtalelse CdR 224/2005 fin, udtalelse CdR 383/2006 fin, udtalelse CdR 144/2008 fin, udtalelse CdR 312/2008 vedtaget i april 2009.

⁽⁵⁾ Bilaget til SEC(2010) 420 final viser omfanget af ODA for hvert af de 27 EU-lande og prognoserne herfor indtil 2015.

17. gør opmærksom på, at visse medlemsstater i deres nationale ODA-bistand medregner de beløb, som landets lokale og regionale myndigheder bidrager med til deres decentraliserede samarbejdsaktiviteter, mens andre af forskellige grunde ikke gør det;

18. anser det derfor for nødvendigt klart at identificere de lokale og regionale myndigheders andel af ODA-bistanden på nationalt plan og på internationalt plan;

19. er af den opfattelse, at sådanne klare tal også vil kunne øge de lokale myndigheders finansielle bidrag til bekæmpelsen af fattigdom i verden. Skønt bidraget fra de regionale og lokale myndigheder ikke begrænser sig til deres finansielle bistand, har nogle af dem allerede sat sig som mål at afsætte 0,7 % af deres midler til samarbejdsaktiviteter i udviklingslandene. I nogle tilfælde har de også indført finansielle mekanismer, som giver mulighed for at dække visse specifikke behov (for eksempel Frankrig, når det gælder adgang til vand);

20. desuden kunne man forestille sig, at hver af de 100 000 lokale og regionale myndigheder i EU – under overholdelse af de respektive nationale love – beslutter frivilligt at afsætte mindst 1 euro pr. indbygger til udviklingsbistand. De lokale og regionale myndigheder, der ikke selv gennemfører decentraliserede samarbejdsaktiviteter, kunne eventuelt indbetale deres bidrag til en fond for udviklingsbistand fra de lokale myndigheder, således som det er tilfældet i dag i Spanien. De tiltag, som indirekte bidrager til udvikling (f.eks. med henblik på at gøre offentligheden bevidst om fattigdommen i verden) kunne ligeledes medregnes blandt disse bidrag.

Udviklingslandenes skattesystemer

21. ønsker ligesom andre myndigheder i Europa at samarbejde med udviklingslandene for at nå frem til, at de kan basere deres skatteindtægter på et grundlag og en praksis, som er i overensstemmelse med en demokratisk regeringsførelse, ved at bekæmpe skatteparadiser og korruption, og støtter disse landes bestræbelser i denne retning;

22. gør i den forbindelse opmærksom på følgende fire forhold:

- de lokale myndigheder i de bistandsmodtagende lande har brug for ressourcer til at varetage de opgaver, de får overdraget, for at de ikke skal være helt afhængige af de usikre midler, som ODA-støtten kan bibringe, især i form af budgetstøtte;
- de ansvarshavende på lokalt plan har også brug for den tekniske støtte, som EU har erklæret sig rede til at yde;
- de lokale og regionale myndigheder i Europa har ufortøvet taget dette centrale spørgsmål op ved i det institutionelle aspekt af deres decentraliserede samarbejde at inkludere støtte til organisering og forvaltning af et lokalt skattesystem;

- der er ikke desto mindre behov for, at budgetstøtten fra EU, når den foreligger, mere direkte kan rettes imod støtte til lokale og regionale myndigheder;

23. understreger den rolle, som de lokale og regionale myndigheder i samarbejde med civilsamfundet spiller for udviklingsudvikling og bevidstgørelse af den offentlige opinion om problemet med fattigdom i verden: uden initiativer tæt på befolkningen og tillid til anvendelsen af midlerne vil det være endnu vanskeligere i en krisetid at få de europæiske borgere til at forstå nødvendigheden af finansiel solidaritet med verdens andre kontinenter.

Institutionelle mekanismer

Sammenhæng i EU's udviklingspolitik

24. hilser de initiativer velkommen, som EU har taget for at efterleve dette princip i Den europæiske konsensus om udvikling, hvorefter politikker inden for andre områder end udviklingssamarbejde ikke må komme på tværs af de bestræbelser, der skal udfoldes for at nå MDG-målene. Udvalget minder også om, at det på Rådets møde i november 2009 blev besluttet at koncentrere indsatsen om fem prioriterede områder: handel og finansiering, klimaændring, global fødevarerikkerhed, migration og sikkerhed;

25. bemærker således – for blot at nævne nogle enkelte punkter – at reformen af den fælles landbrugspolitik efter 2013 skal tage hensyn til fødevarerikkerheden i verden, og at migration af højt kvalificerede fagfolk fra udviklingslandene vil blive tilskyndet, men i form af cirkulær migration for ikke at berøve disse lande kompetencer, som er vigtige for deres udvikling og virkeliggørelse af MDG-målene, især på sundhedsområdet. Ligeledes skal der ved forvaltningen af den lokale udvikling tages hensyn til miljødimensionen.

Bistandens effektivitet

26. har i sin udtalelse 312/08 fin, der blev vedtaget i april 2009, klart bifaldet »det afgørende fremskridt«, som Paris-erklæringen fra 2005 var udtryk for med hensyn til harmonisering af bistanden, og udtrykt ønske om, at koordinationen mellem de forskellige samarbejdsniveauer kommer til at foregå i samråd og gennemsigtighed. Da harmoniseringen af de respektive samarbejdsaktiviteter forudsætter, at man kender til dem, er udvalget i tæt samarbejde med Kommissionen begyndt at udforme et Internet-atlas over det decentrale samarbejde for at få et mere samlet overblik – end det hidtil har været muligt – over, hvilke lokale myndigheder i Europa der laver hvad, hvor og hvorledes;

27. vil gerne understrege, at de kontakter, der er blevet etableret mellem lokale og regionale myndigheder i Europa og deres modparter i partnerlandene, skaber mulighed for at gøre konkrete fremskridt i gennemførelsen af principperne om demokratisk ejerskab og tilpasning til partnerlandenes prioriteter og karakteristika, som tillægges afgørende betydning i Paris-erklæringen og i Accrahandlingsplanen, og som ikke bør forblive et anliggende mellem stater;

28. bemærker, at de aktiviteter, som gennemføres af de lokale myndigheder, ikke er blevet glemt i den rapport om gennemførelsen af MDG-målene indtil 2015 ⁽⁶⁾, som FN's generalsekretær afsluttede i februar 2010 med henblik på topmødet i september 2010. Rapporten understreger, at de lokale myndigheders indsats udmærker sig ved at være baseret på synergi mellem aktiviteterne og medvirken fra de berørte befolkningers side;

29. håber inderligt, at de politiske ledere i den fælles EU-holdning, som endeligt skal vedtages af Rådet i juni, ikke overser, at opfyldelsen af MDG-målene har til formål at forbedre dagliglivet for mange millioner mennesker, og at det er på det lokale

plan, at effektiviteten af de store internationale støttemekanismer skal stå sin prøve;

30. anmoder derfor om, at det substansielle niveau tages udtrykkeligt med i betragtning i de analyser og forslag, som skal vedtages i juni af EU og i september af det internationale samfund. De 100 000 lokale myndigheder i Europa kan fylde de små bække, som kan blive til store frugtbare floder. Denne alliance mellem stater og lokale myndigheder er en lejlighed til at styrke de demokratiske institutioner og fremme en retfærdig fordeling af rigdomme med det mål at neutralisere den krudttønde, som ekstrem fattigdom udgør, og opfylde millenniummålene i henhold til de politiske og humanistiske forpligtelser, der blev indgået i 2010.

Bruxelles, den 9. juni 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

⁽⁶⁾ UN document A/64/665.